

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **APS, Světlá nad Sázavou a.s.**, IČO: 25291483
sídlem Nádražní 293, Světlá nad Sázavou
zastoupená advokátem Mgr. Janem Slunečkem
sídlem Týn 640/2, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2025, č. j. 4195/2025-900000-24110,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj vydal dne 28. 1. 2022 pro žalobkyni stanovisko k sazebnímu zařazení zboží pod č. j. 15370/2022-580000-21 (dále jen „chybné stanovisko“), kterým zboží nazvané jako „[t]rubky pro stěrací soupravy“ a popsané jako „trubky pro stěrací soupravy automobilů, kdy tvoří jejich nedílnou část/součást. Jsou vyrobeny z pozinkované svařované ocelové trubky a upraveny na konkrétní rozměr k uchycení dalších prvků stěračové sestavy a ohnuty do požadovaného tvaru“ sazebně zařadil do podpoložky kombinované nomenklatury (KN) 8512 90 90 podle nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „celní sazebník“).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

2. Žalobkyni bylo v období od 4. 11. 2021 do 14. 4. 2022 celkem 12 rozhodnutí propuštěno do celního režimu volného oběhu zboží, které bylo v kolonce 31 celních prohlášení popsáno pro rok 2021 jako „*Přesné trubky, s tloušťkou stěny do 2 mm, svařované, s kruhovým příčným průřezem – přesné svařované trubky z nelegované oceli s tloušťkou do 2 mm, určené pro výrobu autostěračů*“ a pro rok 2022 jako „*Části a součásti elektrických stěračů pro motorová vozidla – část/součást sestavy mechanismu stěračů pro automobily, kterou tvoří pozinkovaná svařovaná ocelová trubka upravená na konkrétní rozměr, opatřená prolisy k uchycení dalších prvků stěrač. sestavy a ohnuta do požadovaného tvaru*“ (dále jen „kontrolované zboží“). V celních prohlášeních bylo sazebně zařazeno pro rok 2021 do podpoložky KN 7306 30 11 s podpoložkou Taricu 00, jíž příslušela smluvní celní sazba „bez“ (0 %) a sazba dodatečného cla 25 % (celkem dva případy), kdežto pro rok 2022 již do podpoložky KN 8512 90 90 s podpoložkou Taricu 00 se smluvní celní sazbou 2,7 % (celkem deset případů).
3. Celní úřad pro Kraj Vysočina pojal podezření ohledně správnosti sazebního zařazení kontrolovaného zboží a dne 25. 11. 2022 zahájil kontrolu po propuštění zboží. Ve zprávě o kontrole po propuštění zboží ze dne 19. 6. 2023 dospěl k závěru, že část kontrolovaného zboží (10 případů z roku 2022) byla propuštěna do celního režimu volného oběhu na základě nesprávně uvedeného údaje v kolonce 33 celních prohlášení a nepřesného popisu uvedeného v kolonce 31 celních prohlášení. U zbylé části (případy z roku 2021) kontrolovaného zboží pochybení neshledal. Kontrolované zboží mělo být na základě svých objektivních vlastností, znaků a charakteristik v souladu s příslušnými právními předpisy sazebně zařazeno do podpoložky KN 7306 30 12 s podpoložkou Taricu 00 dle celního sazebníku ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/1832 platného a použitelného pro rok 2022. Této podpoložce přísluší smluvní celní sazba „bez“ (0%) a sazba dodatečného cla 25 %. Ve všech dvanácti případech popsal Celní úřad pro Kraj Vysočina zboží jako „*ohýbané, za studena válcované, svařované a přesné trubky, vyrobené z nelegované oceli, určené pro automobilový průmysl, jako komponent stěračů*“.
4. Dne 19. 5. 2023 vydal Celní úřad pro Olomoucký kraj pro žalobkyni změnu chybného stanoviska (dále jen „opravné stanovisko“), kterým zboží popsané nyní jako „*ohýbané, pozinkované, přesné svařované trubky z nelegované oceli, které jsou určeny pro stírací mechanismy automobilů*“ sazebně zařadil do podpoložky KN 7306 30 12.
5. Následně vydal dne 19. 6. 2023 Celní úřad pro kraj Vysočina celkem 10 dodatečných platebních výměrů, kterými žalobkyni doměřil dodatečné dovozní clo v celkové výši 646 398 Kč z důvodu nesprávného sazebního zařazení kontrolovaného zboží. Dodatečné platební výměry žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 2. 2024 potvrdil a současně zamítl žalobkynino odvolání proti nim.
6. Žalobkyně následně podáním ze dne 7. 5. 2024 požádala Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) o prominutí a vrácení dodatečnými platebními výměry doměřeného cla podle čl. 116 odst. 1 písm. c) a čl. 119 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex“). Žádost odůvodnila tím, že jí v období od 4. 11. 2021 do 14. 4. 2022 bylo celkem 12 rozhodnutí propuštěno do celního režimu volného oběhu zboží kontrolované zboží, které bylo v celních prohlášeních sazebně zařazeno, jak je uvedeno výše v bodě 2. Poté jí ovšem bylo dodatečnými platebními výměry doměřeno dodatečné clo 646 398 Kč. Ze zprávy o kontrole po propuštění zboží ze dne 19. 6. 2023 plyne, že se žalobkyně při sazebním zařazování

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

kontrolovaného zboží řídila zejména chybným stanoviskem a závaznou informací ze dne 20. 1. 2022 vydanou odběrateli žalobkyně na obdobné zboží. Celní orgány vydaly chybné stanovisko i přesto, že měly k dispozici úplný popis zboží včetně technické dokumentace. Tuto chybu žalobkyně nemohla být schopna přiměřeným způsobem zjistit, neboť i samy celní orgány si ji uvědomily až po přezkoumání chybného stanoviska. Clo tak bylo v důsledku chyby celních orgánů deklarováno v nižší částce, než kolik činila částka skutečně splatná. Žalobkyně sice byla v roce 2017 informována o správném sazebním zařazení zboží, nicméně po zániku závazné informace ze dne 28. 2. 2019 z důvodu změny celní nomenklatury požádala na základě závazné informace od propojené osoby o nové (chybné) stanovisko. Žalobkyně tak po zániku její závazné informace a s vědomím nové závazné informace nebyla v situaci, která by snižovala její dobrou víru a legitimní očekávání ve správnost chybného stanoviska. Nové (chybné) stanovisko ji naopak utvrdilo v dobré víře, neboť plně korespondovalo s nově vydanou závaznou informací. Nebylo v jejích silách zjistit skutečnost, že odborný orgán přehlédl rozdíl v technické dokumentaci. Technická dokumentace předložená k žádosti o chybné stanovisko byla správná. Odpovídala kontrolovanému zboží (výrobky neměly prolisy).

7. Celní úřad rozhodnutím ze dne 16. 7. 2024, č. j. 291264-4/2024-610000-11.3 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žádosti nevyhověl a nárok na vrácení částky dovozního cla ve výši 646 398 Kč žalobkyni nepřiznal. Konstatoval, že žalobkyni bylo skutečně vydáno chybné stanovisko, na jehož základě sazebně zařazovala zboží a postupovala tak plně podle aktivně vyjeveného názoru celních orgánů. Toto stanovisko ovšem bylo změněno, čímž se chybné stanovisko stalo nesprávným a nezákonným. Zásada legitimního očekávání platí pouze v případě, že má zákonnou oporu. Nelze oprávněně očekávat, že celní orgány budou dále respektovat nesprávné a nezákonné podklady, byť se na jejich vydání samy podílely. Již v roce 2017 byla žalobkyně vyrozuměna o správnosti zařazení předmětného zboží do podpoložky KN „7306 30 12“ v rámci kontroly po propuštění zboží. Přímo žalobkyni pak byla vydána dne 28. 2. 2019 závazná informace o sazebním zařazení zboží, která z důvodu změny kódu celní nomenklatury ode dne 1. 1. 2022 pozbyla platnosti. Tyto doklady sazebně zařazovaly zboží do podpoložky KN 7306 30 11, jenž se od 1. 1. 2022 změnil na kód 7306 30 12. Celní orgány tak minimálně od roku 2017 vůči žalobkyni považovaly za správný kód 7306 30 11, resp. 7306 30 12, čímž se žalobkyně řídila až do roku 2021. Názor vyjevený v chybném stanovisku tak představuje exces. Ten byl posléze opraven a ujednocen na zařazení do kódu 7306 30 12. Žalobkyně byla také povinna uvádět v celním prohlášení správné a bezchybné údaje o dováženém zboží, což ale učinila jen ve dvou případech (prohlášení ze dne 4. 11. 2021 a 2. 12. 2021).
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
9. Žalovaný připomněl, že vrácení cla je možné jen za kumulativního splnění tří podmínek stanovených v čl. 119 odst. 1 celního kodexu. První podmínku, že dovozní clo nebylo vybráno v zákonné výši chybou celních orgánů, považoval za splněnou ve vztahu k osmi celním prohlášením, resp. rozhodnutím vydanými na jejich základě po vydání chybného stanoviska. Výrobek popsáný v chybném stanovisku je podobný, popř. i stejný jako výrobky propuštěné do celního režimu volného oběhu těmito rozhodnutími.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

10. Druhou podmínkou pro vrácení cla je to, že žalobkyně nemohla chybu celních orgánů přiměřeným způsobem zjistit. Žalovaný zdůraznil, že již v roce 2017 byla u žalobkyně provedena kontrola po propuštění zboží, jejíž výsledky jsou zachyceny ve zprávě o kontrole ze dne 8. 9. 2017. V rámci této kontroly celní orgány konstatovaly, že zboží, které je totožné s nyní kontrolovaným zbožím má být správně sazebně zařazeno do podpoložky KN „7306 30 12“. Pokud bylo následně vydáno chybné stanovisko, které totožné zboží zařazovalo diametrálně odlišně, mohla žalobkyně tuto chybu snadno odhalit pouhým porovnáním kódů celní nomenklatury. Dalším vodítkem, podle něhož mohla žalobkyně chybu snadno odhalit, bylo dle žalovaného to, že v závazné informaci o sazebním zařazení zboží ze dne 28. 2. 2019, která byla vydána přímo žalobkyni na totožné zboží, je zboží zařazeno do podpoložky KN 7306 30 11. Jen kvůli formální změně kódů celních nomenklatur vycházející z pravidelné revize harmonizovaného systému došlo od roku 2022 ke změně kódu na 7306 30 12. Pokud žalobkyně obdržela necelý měsíc po změně celního sazebníku chybné stanovisko s kódem 8512 90 90, mohla jednoduchým porovnáním obou kódů dospět k závěru o chybě. Jestliže celní orgány vůči žalobkyni minimálně od roku 2017 považovaly za správný kód celní nomenklatury kód 7306 30 11, resp. 7306 30 12 a žalobkyně se tím plně řídila až do konce roku 2021, představuje názor vyjevený v chybném stanovisku exces, který mohla žalobkyně velmi snadno odhalit. Žalobkyně dovážela příslušné zboží dlouhodobě a již minimálně od roku 2017 věděla, jak se má správně sazebně zařazovat, což i činila. Nabyla tak patřičné zkušenosti a znalosti ohledně sazebního zařazování a je na ni třeba hledět jako na zkušenou v oblasti celního zařazování příslušného zboží. Pokud jde o její řádnou péči, určitou snahu vynaložila, neboť požádala o chybné stanovisko. Ta je však devalvována tím, že o ně nepožádala před prvním dovozem, ale až v průběhu ledna 2022. Její péče se tak jeví jako formální a účelová. Druhou podmínku jako celek i přes toto dílčí pozitivum shledal žalovaný nesplněnou.
11. Žalovaný se zabýval i splněním třetí podmínky, kterou rozčlenil na dva dílčí předpoklady – „dobrou víru – legitimní očekávání“ a naplnění zákonných podmínek při deklarování údajů. Na základě judikatury Soudního dvora EU (dále jen „Soudní dvůr“) žalovaný dovodil, že legitimní očekávání – dobrá víra vycházející z individuálního ujištění je založena na tom, že toto ujištění musí být nejen dostatečně konkrétní a určité, ale musí být souladné s právní úpravou. Chybné stanovisko je sice dostatečně konkrétní a určité, ale *„rozhodně již nelze verifikovat jeho souladnost s právní úpravou, tedy se zněním celního sazebníku platného a použitelného v roce 2022“*. Jeho nesprávnost byla *„ověřena“* vydáním opravného stanoviska. První dílčí podmínka tak nebyla splněna. Podle žalovaného pak nebyla splněna ani druhá dílčí podmínka. Žalovaný konfrontoval popis zboží poskytnutý žalobkyní v celních prohlášeních pro rok 2022 se skutečnostmi uvedenými ve zprávě o kontrole ze dne 19. 6. 2023 včetně obrázku zboží a jednoho technického výkresu. Kontrolované zboží skutečně představovalo výrobek s charakterem části/součásti elektrických autostěračů. Skutečně je upraveno na konkrétní rozměr (délku) a je i patřičně ohnuto. Není sporné, že představuje svařovanou ocelovou pozinkovanou trubku. Z popisu již ale není zřejmé, jak plyne z ostatních podkladů, že představuje trubku kruhového příčného průřezu. V popisu je dále uvedeno, že kontrolované zboží má prolisy k uchycení dalších prvků. Tato skutečnost ovšem není z podkladů, např. výkresové dokumentace ani zřejmá, natož doložená. Byly-li v popisu kontrolovaného zboží uvedeny vlastnosti, které nemá (prolisy), a naopak nebyly-li uvedeny ty, které má (kruhový příčný průřez), lze konstatovat, že žalobkyně nedodržela své

povinnosti vycházející z předpisů týkajících se celního prohlášení. Nutnost uvádět u trubek tvar příčného průřezu plyne přímo z celního sazebníku, který výslovně rozlišuje trubky s kruhovým a jiným než kruhovým příčným průřezem. S ohledem na definici pojmu trubka dle poznámky 9 písm. e) ke třídě XV celního sazebníku a možné zpracovatelské úpravy je nutno údaj o prolisech považovat za zavádějící do té míry, že kontrolované zboží mohlo být nesprávně hodnoceno jako jiný výrobek než trubka a jinak sazebně zařazeno.

12. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně sice splnila první podmínku podle čl. 119 odst. 1 celního kodexu, zbylé dvě ale nesplnila. Neshledal ani jiné důvody pro vrácení cla.

Žaloba

13. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
14. Žalobkyně je přesvědčena, že celní orgány měly její žádosti vyhovět, neboť splnila veškeré podmínky pro vrácení cla podle čl. 116 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 119 celního kodexu.
15. Žalobkyně nesouhlasí s účelovým tvrzením žalovaného, že mohla chybu celních orgánů lehce odhalit pouhým srovnáním kódů celních nomenklatur ve zprávě o kontrole ze dne 8. 9. 2017 a v chybném stanovisku. Žalobkyně měla totiž za to, že pozdější stanovisko celního orgánu logicky deroguje stanovisko dřívější. Praxe celních orgánů ve vztahu k celnímu zařazování zboží se zpravidla v čase vyvíjí. Totéž obdobně platí i pro tvrzení žalovaného, že žalobkyně mohla chybu lehce odhalit v návaznosti na závaznou informaci ze dne 28. 2. 2019 (*pozn. soudu: žalobkyně v rámci žaloby uvádí, že pochází z roku 2017, dle čísla je ale zjevné, že myslí tu ze dne 28. 2. 2019*).
16. Žalobkyně se vymezuje proti tendenci žalovaného ji stavět do role osoby, která by měla být větším expertem na celní problematiku, než jsou samotné celní orgány. Úvahy podobného charakteru jsou dle žalobkyně nesprávné, k čemuž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 Afs 338/2019 – 37. Žalobkyně odmítá nepodložená tvrzení žalovaného, že její řádná péče spočívající v žádosti o stanovisko k sazebnímu zařazení zboží se jeví jako formální a účelová. O stanovisko žalobkyně požádala z důvodu, že jí v důsledku změny položky (na kterou odkázal i žalovaný) vznikla pochybnost o tom, jaké je správné celní zařazení.
17. K úvaze žalovaného, že chybné stanovisko v žalobkyni nemohlo vyvolat legitimní očekávání, protože nebylo zcela v souladu s právní úpravou, žalobkyně cituje z rozsudku Soudního dvora ze dne 20. 6. 2013, C-568/11, *Agroferm*, podle něž se zásady ochrany legitimního očekávání nelze dovolávat vůči přesnému ustanovení unijního práva. Závěr žalovaného je dle žalobkyně nepřezkoumatelný, neboť konkrétně neuvedl, v čem spatřuje nesoulad chybného stanoviska s unijní právní úpravou. Žalobkyně považuje za prokázané, že byly splněny veškeré podmínky pro to, aby byla uplatněna zásada legitimního očekávání. Pokud by měla platit teze, že nesprávné stanovisko celního orgánu (jakožto jeho aktivní jednání) nemůže vyvolat legitimní očekávání, pak by tato zásada vůbec nemusela existovat. Pokud by bylo chybné stanovisko správné, žalobkyně by zboží správně deklarovala a nedošlo by tak k vydání dodatečných platebních výměrů. K tomu žalobkyně odkazuje na rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 4. 2016, č. j. 22 Af 13/2014 – 55, a NSS ze dne 30. 11. 2016, č. j. 2 Afs 124/2016 – 29. Přestože se tato judikatura vztahuje k předchozímu celnímu kodexu, je použitelná i na nynější.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

18. Žalobkyně má konečně za to, že splnila veškeré povinnosti, které jí vyplývaly z předpisů týkajících se celního prohlášení, zejména pak, že zboží bylo v rámci celních prohlášení správně a dostatečně popsáno. Tvzení žalovaného, že popis zboží neobsahoval všechny skutečné údaje, a naopak obsahoval údaje, které kontrolované zboží nemělo, jsou dle žalobkyně účelová.

Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Konstatuje, že se (oproti předchozí právní úpravě) ustanovení o vrácení cla doměřeného z moci úřední přesunulo z roviny vyměřovací do roviny platební. V současné době tedy platí, že vzniklý celní dluh se vždy doměří bez ohledu na to, zda se na jeho vzniku svou chybou podílely celní orgány či nikoliv. Teprve poté se řeší případné vrácení nebo prominutí. Žalobkyni bylo clo doměřeno dodatečnými platebními výměry. Odvolání proti dodatečným platebním výměrům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 28. 2. 2024. Žalobkyně poté podala žádost o vrácení doměřeného cla. Z toho je dle žalovaného zřejmé, že se žalobkyně orientuje v právní úpravě. Přesto již v odvolacím řízení proti dodatečným platebním výměrům uplatňovala argumentaci dobrou vírou, což žalovaný vnímá jako avízo dalšího postupu.
20. Žalovaný je stále přesvědčen, že žalobkyně mohla chybu (nesoulad v posouzení týchž skutečností) celních orgánů v sazebním zařazení odhalit pouhým porovnáním kódu nomenklatury uvedeným v chybném stanovisku s kódem nomenklatury uvedeným ve zprávě o kontrole ze dne 8. 9. 2017, stanovisku ze dne 26. 7. 2017, závazné informaci ze dne 28. 2. 2019 a zprávě o kontrole ze dne 19. 6. 2023. Pokud by žalobkyně takové porovnání učinila a navázala by další aktivitou (např. by jiné sazební zařazení ověřila u orgánu, který stanovisko vydal), lehce by odhalila chybu celního orgánu, anebo by (pokud by celní orgán na novém zařazení trval) naplnila podmínku řádné péče. Žalobkyně však pasivně setrvala v důvěře ve správnost chybného stanoviska, přestože bylo zřejmé, že obsahuje zcela odlišný kód nomenklatury než předchozí podklady. Tím se ochudila o možnost prokázat řádnou péči při zjevné chybě celních orgánů. Žalovaný nezpochybňuje, že celní orgány jsou oproti dovozcům většími odborníky na oblast sazebního zařazování zboží. I největší odborník se ovšem může dopustit chyby, kterou může i nejmenší odborník odhalit a upozornit na ni.
21. Napadené rozhodnutí podle žalovaného ani není nepřezkoumatelné, neboť je zřejmé, že byla porušena oblast unijního práva zahrnující sazební zařazování zboží, především samotný celní sazebník. Jestliže žalobkyně odvozuje splnění podmínek pro vrácení cla v zásadě pouze od skutečnosti, že celní orgány vydaly chybné stanovisko, činí tak rovněž nesprávně. Pro úspěšnou aplikaci čl. 119 celního kodexu je zapotřebí splnit kumulativně všechny podmínky, a nikoliv jen tu první, byť je zásadní. O naplnění první podmínky ani není sporu.

Jednání

22. Žalobkyně se prostřednictvím svého zástupce z účasti na jednání omluvila a souhlasila se zkrácením lhůty k přípravě k jednání stanovené v § 49 odst. 1 s. ř. s. (soud k jednání konanému dne 26. 8. 2025 předvolal zástupce žalobkyně, u nějž byla lhůta k přípravě dodržena, a jednání se zúčastnil, a současně i přímo žalobkyni, které ovšem bylo předvolání doručeno až dne 18. 8. 2025).
23. Účastníci během jednání setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně především zdůraznila, že chybu celních orgánů nemohla přiměřeným způsobem odhalit a svědčila jí Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

dobrá víra. Důvěřovala ve správnost vývoje názoru celních orgánů a vycházela z toho, že nové (chybné) stanovisko deroguje ta předchozí. Nebyla ani pasivní, neboť požádala o stanovisko k sazebnímu zařazení zboží. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něj není zřejmé, v čem přesně spočíval rozpor chybného stanoviska s právem Evropské unie, tedy jaká konkrétní ustanovení byla porušena. Argumentace žalovaného, který upřednostnil zásadu zákonnosti před zásadou legitimního očekávání, je nelogická, neboť legitimního očekávání se lze dovolávat jen při chybě celních orgánů. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně dovážela dlouhodobě stejné zboží a došlo pouze k formální změně celního sazebníku. Mohla tak zjistit chybu celních orgánů. Nešlo o přirozený vývoj, ale o odhalitelnou chybu.

24. Účastníci nenavrhli žádné důkazy. Listiny, které žalovaný předložil s vyjádřením k žalobě, soud pokládá za součást správních spisů v celních věcech žalobkyně, neboť se vždy jedná o písemnosti vydané přímo pro žalobkyni jako kontrolovanou osobu či jako žadatelku o stanoviska, resp. závaznou informaci (popř. šlo o vlastní podání žalobkyně, což platí pro žalovaným dodatečně předložená celní prohlášení). Seznámení se s obsahem správního spisu zásadně nevyžaduje dokazování. Rozhodující skutkové okolnosti (zejm. obsah žalobkyniných celních prohlášení z roku 2022) ostatně nebyly mezi účastníky sporné (viz např. obsah žádosti žalobkyně o vrácení cla).

Posouzení věci

25. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. Podle čl. 116 odst. 1 písm. c) celního kodexu jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle (tj. oddíl 3) částky dovozního nebo vývozního cla se vracejí nebo promíjejí z kteréhokoliv z těchto důvodů: chyba ze strany příslušných orgánů.
27. Podle čl. 119 odst. 1 celního kodexu se v případech jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 116 odst. 1 druhém pododstavci a v člincích 117, 118 a 120, částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promíne, pokud byla v důsledku chyby příslušných orgánů původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu nižší, než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky:
- a) dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit; a
 - b) dlužník jednal v dobré víře.
28. NSS v rozsudku ze dne 10. 12. 2020, č. j. 6 Afs 194/2020 – 51, dovodil (viz body 21, 22 a 25), že podmínky stanovené čl. 119 celního kodexu obsahově odpovídají původní úpravě zakotvené v čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „starý celní kodex“), podle nějž „[s] výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení“. Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Hmotněprávní úprava podmínek liberace z důvodu chyby na straně celních orgánů je tedy fakticky totožná ve „starém“ [citovaný čl. 220 odst. 2 písm. b)] i v „novém“ celním kodexu (čl. 119). Oba právní předpisy stanoví stejné hmotněprávní podmínky liberace od celní povinnosti (liší se jen procedura jejich uplatňování), jimiž jsou chyba na straně příslušných celních orgánů, kterou nemohl dlužník/povinná osoba přiměřeným způsobem zjistit, a dobrá víra dlužníka/povinné osoby, *zahrnující rovněž dodržení všech platných předpisů týkajících se celního prohlášení, jak výslovně zdůrazňoval starý celní kodex*. Tyto závěry NSS zopakoval např. v rozsudcích ze dne 28. 6. 2024, č. j. 7 Afs 157/2023 – 28 (body 14 a 15), ze dne 12. 3. 2025, č. j. 10 Afs 276/2024 – 48 (bod 28), ze dne 26. 3. 2025, č. j. 6 Afs 159/2024 – 73 (bod 59), a ze dne 27. 3. 2025, č. j. 6 Afs 136/2024 – 77 (bod 57). V rozsudku č. j. 7 Afs 157/2023 – 28 NSS taktéž potvrdil, že judikatura Soudního dvora ke starému celnímu kodexu je plně přenositelná na výklad podmínek podle čl. 119 celního kodexu včetně závěru, že tyto podmínky musí být splněny kumulativně.

29. Pro posouzení věci je zcela zásadní posledně uvedený závěr: všechny tři podmínky dle čl. 119 odst. 1 celního kodexu – *včetně dílčí podmínky, že povinná osoba dodržela všechny platné předpisy týkající se celního prohlášení* – musí být splněny *kumulativně* (současně), jak v souladu s citovanou judikaturou dovodil i žalovaný. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále vyhodnotil, že první podmínka (původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu byla v důsledku chyby příslušných orgánů nižší, než je splatná částka) byla splněna. Další dvě podmínky (včetně dílčí podmínky dodržení předpisů týkajících se celního prohlášení) ovšem dle žalovaného již splněny nebyly. Za této situace může žalobkyně ve věci uspět pouze v případě, že se jí v rámci žalobních bodů podaří zpochybnit zákonnost úvah žalovaného o nesplnění *obou* těchto podmínek. Zamítnutí žádosti o vrácení cla totiž obстоjí, i kdyby byla nesplněna jen jediná z nich.
30. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je vázán uplatněnými žalobními body (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Míra precizace žalobních bodů proto určuje, jaké právní ochrany se žalobkyni u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobkyni spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu (viz např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
31. Žaloba je poměrně kusá. Značnou část tvoří citace judikatury či poměrně obecné námitky o tom, že žalovaný žalobkyni staví do role většího odborníka, než je on sám či že jsou závěry žalovaného účelové. Podstatné především je, že k dílčí podmínce, že žalobkyně byla povinna dodržet všechny platné předpisy týkající se celního prohlášení (jinak se nemohla dovolávat své dobré víry), žalobkyně prakticky žádnou konkrétní argumentaci neuplatňuje. Její námitky ve vztahu k této podmínce představují pouhý prostý nesouhlas (negaci) se závěrem žalovaného o nesprávném popisu kontrolovaného zboží v celním prohlášení a obecné tvrzení o jeho účelovosti. Taková argumentace je na hraně toho, co lze vůbec považovat za řádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; a soud se s ní nemůže vypořádat jinak než se stejnou mírou obecnosti.
32. Lze tedy konstatovat, že žalovaný se této dílčí podmínce v napadeném rozhodnutí podrobně věnoval. Předně odkázal na čl. 162 celního kodexu, podle nějž standardní celní prohlášení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

obsahují veškeré náležitosti nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Vysvětlil, že další podrobnosti obsahu celních prohlášení upravovalo v roce 2022, kdy ještě nebyly elektronické systémy v provozu, nařízení komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o přechodná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, pokud příslušné elektronické systémy dosud nejsou v provozu, a kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446. Ve vztahu k popisu zboží v kolonce 31 celního prohlášení platí podle čl. 15 tohoto nařízení ve spojení s přílohou č. 9, dodatkem C1, hlavou II, blokem C mj.: *„Popis zboží znamená běžný obchodní popis. Pokud musí být vyplněna kolonka 33 (Zbožový kód), musí být popis dostatečně přesný pro zařazení zboží. Tato kolonka musí rovněž obsahovat údaje vyžadované zvláštními právními předpisy.“* Dle § 1 ve spojení s přílohou č. 1, částí II vyhlášky č. 245/2016 Sb., k provedení některých ustanovení celního zákona, dále ohledně obsahu kolonky 31 mj. platí, že *„[p]opis zboží musí být dostatečně přesný pro zajištění totožnosti a zařazení do odpovídající podpoložky společného celního sazebníku“*.

33. Žalovaný dovodil, že žalobkyně v rozporu s citovanými ustanoveními neposkytla pravdivý a dostatečně přesný popis kontrolovaného zboží v celních prohlášeních za rok 2022. Zboží popsala v kolonce 31 jako *„[č]ásti a součásti elektrických stěračů pro motorová vozidla – část/součást sestavy mechanismu stěračů pro automobily, kterou tvoří pozinkovaná svařovaná ocelová trubka upravená na konkrétní rozměr, opatřená prolisy k uchycení dalších prvků stěrač. sestavy a ohnuta do požadovaného tvaru“*. V rámci kontroly po propuštění zboží (dle zprávy o kontrole ze dne 19. 6. 2023) bylo nicméně zjištěno, že kontrolované zboží představuje trubku kruhového příčného průřezu, což žalobkyně v popisu zboží neuvedla. Taktéž bylo zjištěno, že výrobek nemá prolisy, ač to žalobkyně do popisu zboží uvedla. Obě skutečnosti byly podle žalovaného relevantní pro sazební zařazení zboží. Tvar příčného průřezu je důležitý z hlediska zařazení v rámci položky 7306 celního sazebníku, která rozlišuje trubky s kruhovým a jiným průřezem. Nesprávný údaj o prolisech je pak způsobilý zpochybnit zařazení zboží jako trubky ve smyslu poznámky 9 písm. e) ke třídě XV celního sazebníku, dle které jsou trubky *„duté výrobky, též ve svitcích, které mají stejnoměrný příčný průřez pouze s jednou dutinou po celé své délce ve tvaru kruhu, oválu, pravoúhelníku (včetně čtverce), rovnostranného trojúhelníku nebo pravidelného vypouklého mnohoúhelníku a které mají stejnoměrnou tloušťku stěny. [...] Trouby a trubky výše uvedených příčných průřezů mohou být leštěné, natírané, potažené, ohýbané, se závitem, vrtané, zúžené nebo rozšířené, kónického tvaru nebo s přírubami, prstenci nebo kroužky.“* Popis zboží tedy neobsahoval všechny relevantní údaje, a naopak obsahoval údaje, které zboží nemělo a byly zavádějící.
34. Soud v obecnosti odpovídající míře žalobkyniny argumentace konstatuje, že na shora citovaných závěrech neshledává nic účelového ani nesprávného. Žalovaný vycházel ze správné a relevantní právní úpravy, která vyžaduje, aby popis zboží byl dostatečně přesný pro sazební zařazení zboží. Na základě zjištění z kontroly po propuštění zboží dospěl k závěru, že žalobkynin poskytnutý popis zboží v celních prohlášeních neobsahoval údaj o kruhovém příčném průřezu zboží, a naopak obsahoval nepravdivý údaj o prolisech. Soud obecně vzato nemá ani žádné výhrady vůči závěrům žalovaného, že oba údaje byly relevantní z hlediska sazebního zařazení zboží. Položka 7306 celního sazebníku (ve znění účinném v roce 2022) skutečně rozlišuje mezi trubkami s kruhovým průřezem (podpoložky 7306 30, 7306 40 a 7306 50) a s jinými průřezy (podpoložky 7306 61 – čtvercový nebo obdélníkový

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

průřez a 7306 69 – ostatní průřezy). Stejně tak nepravdivý údaj o prolisech mohl zpochybnit klasifikaci zboží jako trubky ve smyslu poznámky 9 písm. e) ke třídě XV celního sazebníku (opět ve znění účinném v roce 2022). Tato definice zahrnuje různé varianty zpracování a tvaru, avšak prolisy mezi nimi uvedeny nejsou, a navíc vyžaduje, aby trubka měla stejnoměrný příčný průřez po celé své délce (což trubka s prolisy nemá). Důležitost tohoto údaje ostatně Celní úřad pro Kraj Vysočina dovodil již ve zprávě o kontrole ze dne 19. 6. 2023, kde kontrolované zboží odlišil od zboží, na něž se vztahovala závazná informace ze dne 20. 1. 2022 (vydaná pro odběratele žalobkyně), jíž se žalobkyně dovolávala. Toto zboží totiž mělo prolisy, protože je nebylo možné považovat za trubku, neboť nemá stejnoměrný průřez po celé své délce. Lze tedy ve shodě s žalovaným konstatovat, že popis kontrolovaného zboží uvedený žalobkyní v celních prohlášeních nevyhovoval požadavkům výše citovaných ustanovení unijních i českých předpisů týkajících se celních prohlášení, neboť nebyl dostatečně přesný pro (správné) sazební zařazení zboží. Žalobkyně tedy nesplnila podmínku jednání v dobré víře podle čl. 119 odst. 1 písm. b) celního kodexu pro vrácení cla.

35. Soud shrnuje, že se žalobkyni v rámci uplatněných žalobních bodů nepodařilo vyvrátit závěr žalovaného o nesplnění podmínky podle čl. 119 odst. 1 písm. b) celního kodexu pro vrácení cla. Jelikož všechny podmínky podle čl. 119 odst. 1 celního kodexu musí být splněny současně (kumulativně), bylo by za této situace nadbytečné se zabývat námitkami žalobkyně vůči ostatním podmínkám. Napadené rozhodnutí ob stojí i na základě nesplnění jen jedné z nich.

Závěr a náklady řízení

36. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která byla z procesního hlediska ve věci neúspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu